

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuws van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes

11e jaargang

Uitgave van de Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Nr.45 september 1989

Zomer 1989: genieten op de Thomas van Stolkbank

(foto Ton Landheer)

In dit nummer:

Algemene Ledenvergadering 9 oktober 1989	22
Babysitters	32
Doel: een schoner Van Stolkpark	23
Geluidhinder door reclamevliegtuigen	30
HTM-winterdienst	32
125 Jaar trams naar het Van Stolkpark	28
60 Jaar VCL	29
Madurodam: groenplan en bouwplan	24
Over bouwen, breken en behouden	26
Sandhaghe	22
Stadsdeelcoördinator voor Scheveningen	22
Voorkom inbraken	30
Wijkvereniging "Van Stolkpark"	32

9 OKTOBER

ALGEMENE

LEDENVERGADERING

van de Wijkvereniging
"Van Stolkpark".

De vergadering zal
gehouden worden in het
Eerste Vrijzinnig-
Christelijk Lyceum,
Van Stolkweg 35.

Aanvang van de vergadering
20.15 uur.

De agenda en nadere
informatie
vindt u op pagina 2

Agenda

voor de Algemene Ledenvergadering van de Wijkvereniging "Van Stolkpark", te houden op maandag 9 oktober 1989 in het Eerste Vrijzinnig Christelijk Lyceum, Van Stolkweg 35, Scheveningen. Aanvang der vergadering 20.00 uur; zaal open 19.30 uur.

1. Opening en vaststelling agenda
2. Mededelingen van de voorzitter
3. Vragen en opmerkingen van bewoners van de wijk
4. Verslag Algemene Ledenvergadering van 10 april 1989 (afgedrukt in de Van Stolkparkkoerier nr. 44)
5. Begroting 1990 *)
6. Rondvraag
7. Sluiting van het huishoudelijk gedeelte

PAUZE

Na afloop van de pauze zullen een drietal korte voordrachten worden gehouden door:

Ir G.A. Hofhuis van de Dienst Stadsontwikkeling en Grondzaken van de Gemeente over de ontwikkeling van het bestemmingsplan Scheveningse Bosjes;

J. de Jager van de Dienst Groenvoorzieningen en Milieu-educatie van de Gemeente 's-Gravenhage over de groencompensatie bij de uitbreiding van Madurodam;

J. Gossink of een vertegenwoordiger van de directie van de Miniaturstad Madurodam over de voorbereidingen van Madurodam II.

*) Deze zal ter vergadering worden uitgereikt

Sandhaghe

Ten gevolge op hetgeen in de Van Stolkparkkoerier van mei 1989 (nr. 44) over Sandhaghe is opgemerkt, heeft het bestuur van de Wijkvereniging "Van Stolkpark" zich schriftelijk tot de directie van Sandhaghe gewend met het verzoek de gedane toezegging na te komen de wijkvereniging omtrent bestaande plannen met betrekking tot huisvesting van pupillen nader te informeren.

Aan dat verzoek heeft de directie van Sandhaghe voldaan. Inzage is geboden in plannen voor geluidsisolatie van Duinweg 18 en er is medegedeeld dat het pand aan de Belvédèreweg zal worden afgestoten. Dit laatste heeft inmiddels zijn beslag gekregen.

Sandhaghe zegt zich echter het recht voor te behouden een andere lokatie binnen het Van Stolkpark te overwegen, maar voegt daaraan toe dat dit momenteel niet aan de orde is. Het bestuur van de wijkvereniging heeft daarop de directie van Sandhaghe schriftelijk doen weten met dit laatste niet tevreden te zijn.

Blijkens een van de zijde van Sandhaghe tijdens overleg met wijkbewoners gedane mondelinge mededeling zou het plan bestaan een eventueel benodigd tweede pand niet in het Van Stolkpark, maar in Houtwijk aan te trekken.

Wanneer naast het pand Duinweg 18 aan nog een pand in het Van Stolkpark een bestemming als socio-woning zou worden gegeven, zou daarmee naar de mening van het bestuur het Van Stolkpark te zwaar worden belast.

Met de kliniek Sandhaghe en het pand Duinweg 18 is naar het oordeel van het bestuur het maximum bereikt van hetgeen in dit opzicht van het Van Stolkpark als woonwijk van beperkte omvang mag worden geveerd.

Het verwerven van nog een pand in het Van Stolkpark is

naar het inzicht van het bestuur bovendien in strijd met het door Sandhaghe voorgestane beleid van spreiding en kleinschaligheid. Het bestuur van de Wijkvereniging "Van Stolkpark" heeft aan de directie van Sandhaghe verzocht om, wanneer Sandhaghe onverhoopt toch het voornemen om in het Van Stolkpark nog een woning te verwerven, tot uitvoering gaat brengen, het bestuur van de Wijkvereniging "Van Stolkpark" daarin in een vroeg stadium te kennen, om de daardoor te verwachten commotie zoveel mogelijk te kunnen beperken.

R. de Jong

Stadsdeelcoördinator voor Scheveningen

Als onderdeel van de operatie het gemeentelijk apparaat voor de burger beter bereikbaar en beter toegankelijk te maken is per 1 oktober een stadsdeelcoördinator voor Scheveningen benoemd. Tot die datum is mevrouw Ineke van der Meer nog werkzaam als projectleidster stadsvernieuwing op Scheveningen. Hiermee is een vurige wens van de GSBO - en dus ook van onze wijkvereniging - geheel in vervulling gegaan op de wijze, zoals die op 5 oktober 1987 aan B en W was kenbaar gemaakt.

Het behoort in de eerste plaats tot de taak van de stadsdeelcoördinator de programma's van de gemeentelijke diensten, die op Scheveningen werkzaam zijn, op elkaar af te stemmen. In het begin zullen wij dus weinig merken van de activiteiten van de stadsdeelcoördinator.

Hetzelfde geldt voor de ves-

tiging van het stadsdeelkantoor. Van nabij weten wij, hoeveel tijd en energie dat vergt, maar helaas nog zonder veel resultaat. Het blijkt uitermate moeilijk op Scheveningen een geschikte plek te vinden voor de bouw van zo'n kantoor of een bestaand gebouw, dat daarvoor geschikt gemaakt kan worden. In elk geval zal de stadsdeelcoördinator als toehoorder de GSBO-vergaderingen bijwonen.

Intussen beëindigde de wijkcontactambtenaar Peter Treffers geruisloos zijn werkzaamheden voor het Van Stolkpark en aanpalende wijken. Hij zal zich voortaan nog slechts bezighouden met Scheveningen-dorp als coördinator sociale wijkaanpak.

Aanzienlijk minder geruisloos gaf de gemeenteraad de daarvoor verantwoordelijke wethouder J. Heemskerk te kennen zich niet te kunnen verenigen met diens voorstel niet meer te voorzien in de hierdoor ontstane vacature. Bij hoofdelijke stemming werd hem de toezegging afgedwongen een nieuwe wijkcontactambtenaar aan te stellen. Het zal wel aan de lange, hete zomer te wijten zijn, dat wij de opvolger van de heer Treffers nog niet in het Van Stolkpark hebben mogen begroeten.

Ton Landheer

Draagt u al een van Stolkparkdas?

Ze zijn er in blauw, groen en wijnrood: dassen, shawls en chokers van het Van Stolkpark.

Afgehaald bij het contactadres kosten ze: dassen fl. 22,50 en shawls en chokers fl. 25,-.

De Belvédèreweg tijdens de schoonmaak . . . (foto Thea Wilmink)

Doel: een schoon Van Stolkpark

Als u dit verslag leest heeft het Van Stolkpark een grondige reinigingsbeurt achter de rug. Dankzij de samenwerking met de Gemeentereiniging, onze wijkagent en u, als bewoners van ons park, zijn wij erin geslaagd dit project succesvol te doen verlopen.

Voor velen van ons betekende een tijdelijk parkeerverbod wat ongerief.

Daarom is het bestuur u dankbaar voor de getoonde bereidwilligheid.

Met een dergelijke periodieke schoonmaakactie hebben wij nog geen schoon Van Stolkpark gerealiseerd.

Het komt bijv. nogal eens voor dat bewoners hun vuilniszakken de dag voorafgaande aan de ophaalrondes van de Gemeentereinigingsdienst reeds buiten zetten. Onze huisdieren hebben dan alle tijd er wat van hun gading uit te krabben.

Ook komt het voor dat schoolkinderen er een genoeg in scheppen tegen de zakken aan te schoppen en deze dan open barsten. Wij

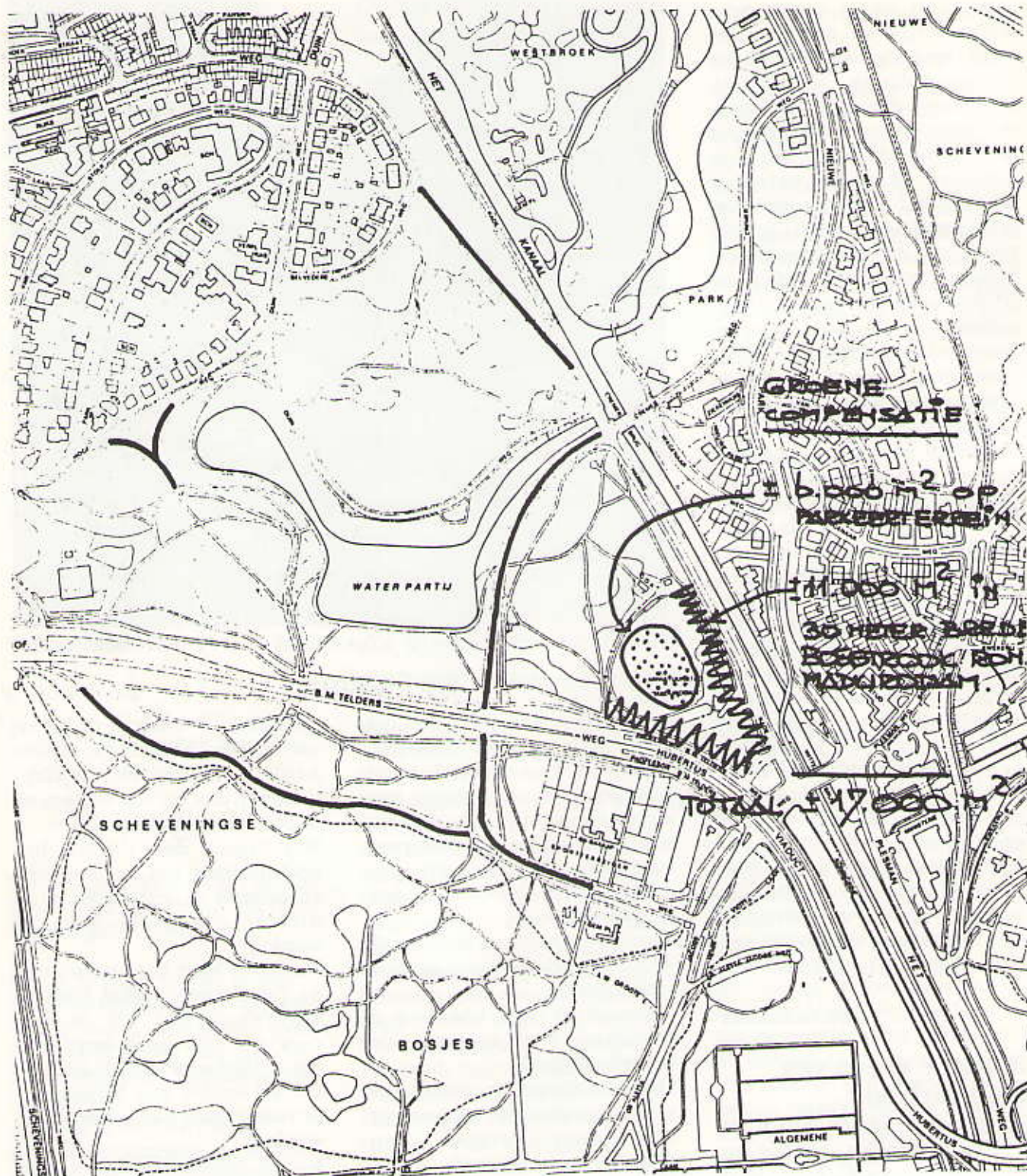
verzoeken u daarom dringend uw huisvuil in goed afgesloten zakken dinsdag en vrijdagochtend pas op uw stoerprand te plaatsen.

Wij hopen ook op uw bereidwilligheid om zelf wat orde en netheid te betrachten in de directe omgeving van uw woning.

Van onze kant hebben wij met de Gemeentereiniging kunnen afspreken dat zij in het voorjaar ons park weer een reinigingsbeurt komen geven. Dit wil echter niet zeggen dat er tussentijds niet geveegd zal worden.

Nu de herfstbladeren vallen zal regelmatig een ploeg van de reinigingsdienst in ons park komen vegen. En zal het bekende "stofzuigkarretje" twee keer per week zijn werk blijven doen. Tot slot spreekt het bestuur zijn dank uit voor de wijze waarop de Gemeentereiniging ons een zetje in de goede richting heeft willen geven, dat leidt tot een schoner Van Stolkpark!

Thea Wilmink

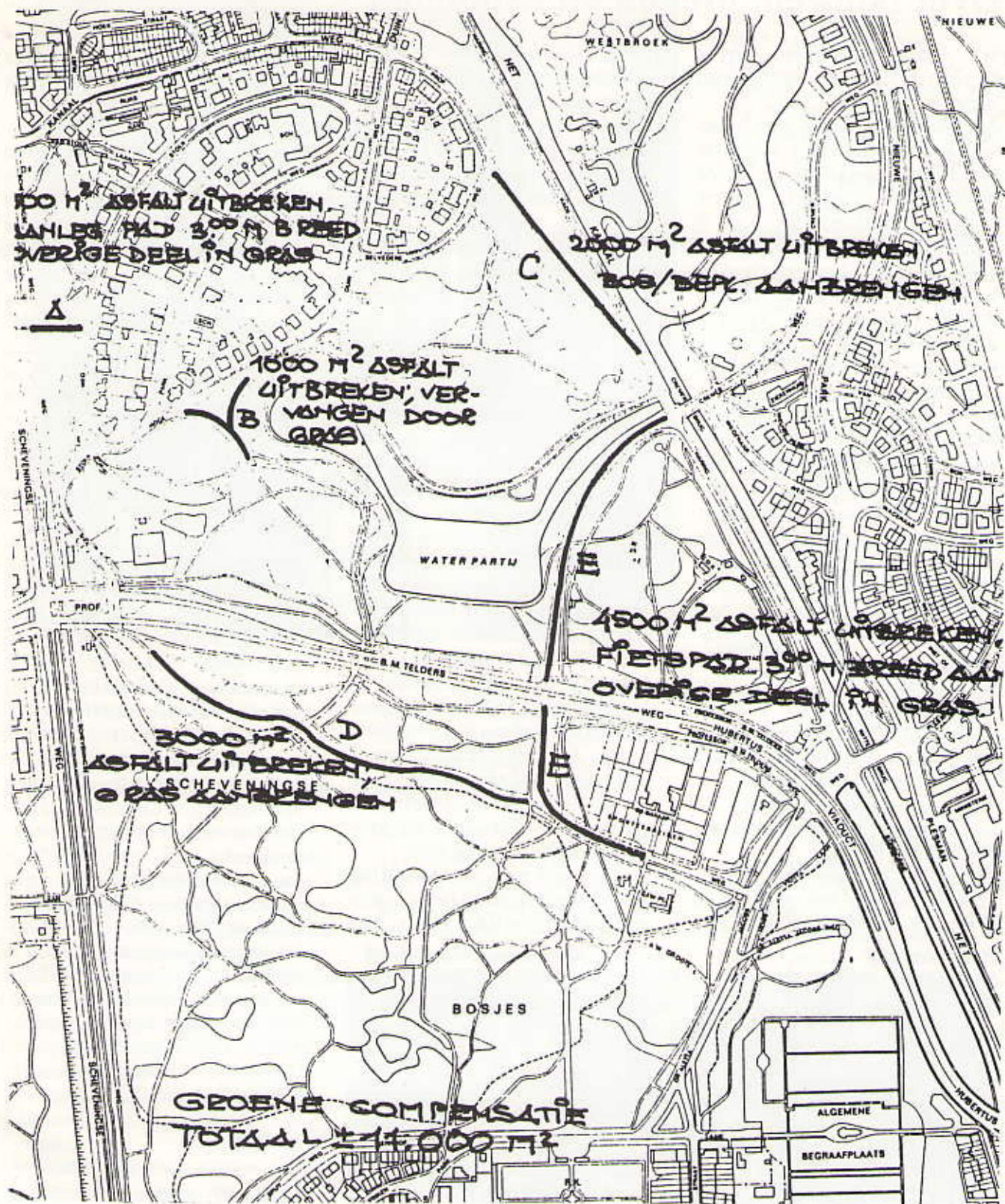
Madurodam: groenplan en bouwplan

De algemene ledenvergadering op 9 oktober a.s. zal voor een belangrijk deel gewijd zijn aan de uitbreiding van Madurodam en alles wat daarbij komt kijken.

Zoals u in de vorige Koerier hebt kunnen lezen zullen binnenkort enkele essentiële

beslissingen worden genomen. Er zal een eigentijds bestemmingsplan Scheveningse Bosjes komen, waarin ook de uitbreidingsmogelijkheden van Madurodam zeer precies zullen worden aangegeven: welke lokatie, hoeveel toegestane bebouwing, de functies van de bebouwing, etc.

De heer Ir G.A. Hofhuis, die als stedenbouwkundige bij de gemeente 's-Gravenhage verantwoordelijk is voor de voorbereiding van het nieuwe bestemmingsplan zal daarover voor ons een voordracht houden. Bovendien heeft de directeur van Madurodam, de heer J. Gossink - die op het

moment van de vergadering in het buitenland zal zijn - toegezegd, dat een vertegenwoordiger van de miniaturstad zal spreken over de voorbereiding van het verplaatsingsplan en het bouwplan zelf. Tenslotte, maar niet het minste: waar zal de groencom-

pensatie worden gerealiseerd? Hierover zal de heer J. de Jager van de gemeente een korte uiteenzetting houden.

In de vorige Koerier zijn de wegen aangegeven die volgens de gemeente eventueel voor de groencompensatie in aanmerking zouden kunnen komen.

De plattegronden, die bij dit voorlopig gemeentelijke onderzoek behoort, is in deze Van Stolkparkkoerier afgedrukt.

Ongetwijfeld zullen we op 9 oktober meer nieuws horen.

Jan van Rijckevorsel

Over bouwen, breken en behouden

Dit keer een serie korte berichten, met gemengd nieuws.

Aan de Kanaalweg gonst het van activiteiten. Niet alleen is het leuke koetshuis op 7/7a gesloopt om plaats te maken voor een flatgebouw van 8 woningen, er zal ook een verandering plaatsvinden in en aan de panden Kanaalweg 3, 3a tot en met 3q. De gemeente heeft vergunning verleend voor verbouwing van het kantoor Kanaalweg 3, 3a tot en met 3q. Voor het gehele blok geldt weliswaar een woonbestemming, maar verbouwing van het kantoorgedeelte is (helaas!) niet tegen te gaan, aangezien dit gedeelte reeds vele jaren lang als zodanig gebruikt wordt en de eigenaar zich daarom kan beroepen op de overgangsbepalingen van het bestemmingsplan.

Wél heeft de wijkvereniging zich sterk kunnen maken voor het behoud van de bestaande woningen in dit blok. De eigenaar heeft toegezegd de aanwezige appartementen ongemoeid te laten.

Tegen het kappen van bomen voor en achter het gebouw is door de bewoners van het

Kanaalweg 3

flatgebouw bezwaar aangekend. Het gaat hier om het enige groen aan de Kanaalweg. Men gaat toch niet voor een tijdelijke verbouwing bomen kappen! En als dit al onvermijdelijk zou zijn, dan zou de eigenaar vrijwel volwassen bomen moeten terugplanten, zo heeft de wijkvereniging de gemeente gevraagd.

Ook de bouw van het eerder genoemde appartementengebouw aan de Kanaalweg heeft aanleiding gegeven tot nogal wat beroering bij de omwonenden en dus activiteit van een aantal bestuursleden. En niet ten onrechte. Zonder enig overleg met omwonenden besloot het gemeentebestuur het verbindingsweggetje tussen Kanaalweg en Van Stolkweg - om duistere redenen bekend als het Moordenaarslaantje - voor zes maanden af te sluiten ter wille van de daar te ontwikkelen bouwactiviteiten. De wijkvereniging werd zelfs niet ingelicht, hoewel hier toch duidelijk belangen van particuliere bewoners en winkeliers in het geding zijn.

Op zichzelf was die afsluiting uit veiligheidsoverwegingen wel begrijpelijk. Maar dat

(foto Anneke Landheer)

behoefde toch niet in te houden, dat het straatje ook gesloten zou blijven, als er niet geheid wordt of andere gevaarzettende bezigheden bij de bouw verricht worden.

Gelukkig kon met de uitvoerder Stalenburg ter plaatse alsnog een aanvaardbare regeling worden getroffen. Er blijft een doorgang voor voetgangers vrij, als er niet gewerkt wordt. Verder liet de heer Stalenburg op ons verzoek bij de sloop de "eerste" steen van het koetshuis zorgvuldig verwijderen met de bedoeling deze steen te zijner tijd een passende plaats te geven in het nieuwe "Van Stolkzicht", zoals het appartementengebouw intussen genoemd is.

Van de Kanaalweg naar Van Stolkweg 12a is maar een kleine stap. Dit pand, Thera, is vorig jaar leeg gekomen, in verwaarloosde toestand, en een aantal maanden geleden gekraakt, waarna zeer ernstige vernielingen werden aangebracht. Op 10 juli is het pand op aandrang van de wijkvereniging door de politie ontruimd, en werd de benedenverdieping dichtgespijkerd.

De eigenaresse heeft aan haar zaakwaarnemer, makelaarskantoor Elzenaar & Co., opdracht gegeven een huurder te zoeken. Het wijkbestuur heeft de zaakwaarnemer bij herhaling gewezen op het kraakrisico bij leegstand en ook bepaalde tijdelijke voorzieningen in overweging gegeven, die helaas niet werden gevolgd.

Het verval van Van Stolkweg 12a baart grote zorgen. Daarom hebben wij de gemeente gevraagd ter zake maatregelen te nemen. Naar wij vernemen zou in de tweede helft van september met een nieuwe huurder een overeenkomst kunnen worden gesloten. Dan zou ook het schilderwerk worden aangepakt.

Van de Van Stolkweg zijn deze keer verder gelukkig alleen maar positieve ontwikkelingen

Villa Thera, Van Stolkweg 12a

(foto Anneke Landheer)

te melden. Zo werd de gevel van "Villa Olanda" (Van Stolkweg 23), een van de mooiste panden in de wijk, door de goede zorgen van de huidige eigenaresse, MAB Groep BV, na grondige herstelwerkzaamheden, in nauw overleg met de Rijksdienst voor de Monumentenzorg, weer in de historisch verantwoorde kleuren teruggebracht. Maandenlang stond het pand voor deze operatie, die vele tonnen heeft gekost, in de steigers. Het resultaat mag dan ook gezien worden. Alleen jammer, dat Olanda nu 's avonds niet meer in het licht baadt.

Heel langzaam, maar zeer gedegen vordert het herstel van het pand Van Stolkweg 24. Villa Sophia - zoals maandenlang op een bord in de tuin stond te lezen - maar (nog) niet op de blinkend witte gevel - mag weer gezien worden. Jammer genoeg kan dat niet worden gezegd van het speciaal gemaakte tuinhok. Met zijn overwegend horizontale lijnen doorbreekt

dit het ritme van de verticale lijnen, die zo kenmerkend zijn voor het Van Stolkpark. Ook de grijze kleur is een gemiste kans in deze omgeving.

Aan de overzijde op nummer 31, heeft de VBNA onlangs een rij paaltjes-met-kettingen in de voortuin geplaatst. Dit om enigszins te maskeren, dat de gevel indertijd door de vorige eigenaresse nogal uit zijn verband is gerukt door het uitgraven van het souterrain.

Verder nu naar Duinweg 22. Over smaak valt niet te twisten, maar dit pand is mijns inziens zonder meer het lelijkste van de gehele wijk.

Ter verbetering van het uiterlijk aanzien wil de eigenaar de entree veranderen. Nadat het eerste bouwplan door de welstandscommissie was afgewezen, heeft een tweede voorstel, na collegiaal overleg, wel de eindstreep gehaald. Hopelijk zal dit tot de beoogde verbetering leiden.

Dan Duinweg 18. Dit pand is zoals bekend door Sandhaghe in gebruik genomen en zal

worden verbouwd tot een gezinsvervangend tehuis. De welstandscommissie heeft het plan "doorgelaten" op voorwaarde dat de nieuwe ramen en kozijnen worden uitgevoerd in dezelfde kleur en hetzelfde materiaal als de bestaande kozijnen. Het pand aan de Belvedèreweg 9, dat óók was aangekocht is weer verkocht. Voor het overige volsta ik hier met een verwijzing naar het artikel van de heer R. de Jong over Sandhaghe in dit nummer.

Minder gelukkig zijn wij met de golf van groot-formaat-reclameborden, die de stad dreigt te overspoelen bij plaatsing van abri's, mupi's, bill-boards en hoe ze verder mogen heten. Met de HTM hebben we in elk geval contact gezocht over de plaatsing van nieuwe abri's op de Scheveningseweg. Wij zouden graag voorkomen, dat hierbij het herstel van de monumentale boombeplanting, waarvoor de gemeente zich grote financiële offers heeft getroost, weer ongedaan gemaakt wordt door het gebruik van buitensporig grote reclameplaten in al te schreeuwerige kleuren temidden van het groen en de aangepaste perrons. Dat zou met recht "penny wise and pound foolish" zijn. Dit geldt ook voor de mupi's en de bill-boards, waarover de GSBO naar het gemeentebestuur heeft geschreven ter ondersteuning van een bezwaarschrift van de Wijkvereniging Benoordenhout.

Ten slotte mochten wij van de VVR uit Zoetermeer bericht ontvangen, dat voldaan is aan ons verzoek van tijd tot tijd wat aandacht te besteden aan het onderhoud van het bosperceel in de bocht van de Parkweg tegenover het voormalig Parkhotel. Wij zijn de VVR daarvoor zeer erkentelijk.

Jan van Rijckevorsel

3. Gravenhage.

Hotel Promenade.

No 76 1/2
Luis

Een paardetram bij het Hotel de la Promenade

(foto Collectie Gemeente-Archief)

125 jaar trams naar het Van Stolkpark

"In 1864, precies 25 jaar nadat in Nederland de spoortrein was gaan rijden, konden de Hagenaars, als eersten in den lande kennis maken met het laatste snuffje op het gebied van het stedelijk openbaar vervoer: de paardetram! Het is Cornelis Soetens geweest, "civiel ingenieur en fabrikant", die al in 1844 stad en land probeerde te interesseren voor een systeem van openbaar vervoer, dat hij veel geslaagder oordeelde dan de juist in ontwikkeling zijnde stoomtrein. Hij propageerde zijn "Asphaltspoor", bestaande uit twee smalle stroken asfalt met daartussen een schelpenpad, waarover hij een soort verlengde diligence op drie assen wilde laten rijden, die door één paard in draf kon worden voortbewogen.

In 1848 vroeg Soetens aan het Haagse gemeentebestuur om een concessie voor een Asphaltspoor langs de Oude

Scheveningsche weg naar het Badhuis in Scheveningen. Tegen het eind van dat jaar ontving hij echter bericht "dat zijn verzoek voor geene gunstige beschikking is vatbaar gevonden."

Lering trekkende uit ontwikkelingen in het buitenland aanvaardde hij later wel de ijzeren spoorrails als geleiding voor zijn wagens, maar het paard bleef als trekkracht zijn voorkeur houden. Helaas was Soetens beter constructeur en uitvinder dan financier en ondernemer.

De aanleg van een tramlijn tussen Den Haag en Scheveningen werd uiteindelijk tot stand gebracht door The Dutch Tram Company, een op 21 maart 1864 met Engels kapitaal opgerichte en in Londen gevestigde onderneming.

Op 23 juni van dat jaar vond de feestelijke opening plaats van Neerlands eerste tramlijn."

Aldus "125 Jaar tram in Nederland", een kostelijk prentenboek, dat het Groepsverband van Nederlandsche Tramwegen bij dit jubileum heeft uitgegeven, in de eerste plaats voor de leden en enkele relaties van het Groepsverband.

Wij zijn voorzitter Mr H.A. Hoed erkentelijk, dat hij ons tot die laatste categorie heeft willen rekenen.

Mr Ton Landheer

Koeriersbundel

Alle Van Stolkparkkoeriers in één band, van het eerste, in oktober 1978 verschenen nummer af.

Afgehaald bij het secretariaat, Prof. P.S. Gerbrandyweg 3, kost de bundel fl. 25,=.

60 jaar VCL

"Het VCL wil oneindig meer zijn dan alleen een school"

Het VCL is geboren in een tijd dat jeugdbewegingen, naar aard en origine vaak zeer verscheiden, een grote bloei beleefden. In de periode na de eerste Wereldoorlog, toen de jeugd het niet meer nam. In tal van Europese landen zocht zij hartstochtelijk naar saamhorigheid en een nieuwe levensstijl gestalte te geven.

In deze beweging prevaleerden gevoel en intuïtie boven het louter verstandelijke, won gemeenschapszin het van individualisme. Het ontstaan van het VCL is vooral te begrijpen vanuit deze geestesbeweging.

Aan de school lag niet zozeer een afgeronde onderwijskundige conceptie ten grondslag als wel een dieper stekend levensbeschouwelijk idealisme, waarvan de contouren uit de aard der zaak niet scherp zijn aan te geven.

Allereerst ging het om de vorming, om versterking van de innerlijke kracht door gemeenschapszin, in het kader van de vrijzinnig-christelijke levensovertuiging.

Men zocht het wezenlijke, het innerlijke; het uiterlijke, het uitwendige was bijkomstig. Dat verklaart wellicht dat het VCL niet in een kant en klaar schoolgebouw huisde, maar zolang als dat kon in die merkwaardige villa's.

Lokalen met slaapkamerbehang, dat is niet zomaar, maar

weerspiegelt iets van de mentaliteit. Men sprak ook welbewust niet van docenten of van leerkrachten, maar van medewerkers en onwillekeurig denkt men dan ook aan de Vrije School en aan de Werkplaats van Kees Boeke. Wat de onderwijskundige vorm betrof, koos men begrijpelijkerwijs voor het lyceum. Die bood de meeste vrijheid, wilde men niet geheel buiten de bestaande en gesubsidieerde vormen van onderwijs terecht komen. Het Nederlandsch Lyceum, dat in 1929 al twintig jaar bestond en daarmee het bestaansrecht van het lyceum bewees, was niet alleen voorbeeld, ook bestonden er sterke persoonlijke banden.

Aan de wieg van het jonge VCL stond als een van de

geestelijke vaders Professor R. Casimir, de eerste rector van het Nederlandsch Lyceum. En de eerste rector van het VCL, de later Prof. Dr N.B. Tenhaeff, was leraar geschiedenis aan het "Nederlandsch". Maar nogmaals, alleen om het onderwijs in strikte zin ging het niet op het VCL. De aandacht richtte zich op de levensvormende waarde van het samenzijn en het samenwerken. Binnen dat geheel diende het onderwijs te fungeren.

Een school in de eigenlijke zin was het VCL niet en wilde dat ook bewust niet zijn.

Gemeenschapszin, gemeenschapsdienst, innerlijke kracht, sfeer, dat zijn werkelijkheden die allereerst dienen te worden ervaren, zij zijn moeilijk in systeem in te

*VCL-leerlingen bij de 'oude' ingang aan de Van Stolkweg
(foto Collectie Gemeente-Archief)*

brengen. In de woorden van Tenhaeff: "Het VCL wil oneindig meer zijn dan alleen een school ..."

Dit alles laat zich moeilijk verwezenlijken met grote aantallen. Kleinschaligheid, een woord dat men toen nog niet kende, is kenmerkend voor het VCL. Men huiverde voor een "grote school", zoals men huiverde voor de macht van het getal voor succes en populariteit. Dat alles zou slechts het wezenlijke, de innerlijkheid bedreigen en schade doen. Tenhaeff vatte dit alles samen met de toentertijd veelbetekenende term "Amerikanisme".

Zeer zorgvuldig was men daarom bij het toelatingsbeleid. Wie zijn kind op het VCL wilde hebben, moest daar echt voor voelen. Voor alles de overtuiging. Gezin en school dienden hand in hand op te trekken.

Daarom ging je niet "zomaar" naar het VCL, het was een bewuste keuze. Maar hoe merkwaardig, ondanks die afkeer van het "Amerikanisme" of misschien wel juist daardoor, groeide het VCL sterker dan men eigenlijk wenste. En als het dan niet anders kon, dan maar een tweede school, Tweede VCL (1947), maar nimmer een "grote school".

Voldaan, verbaasd, maar ook met enige schrik, zou Tenhaeff, lijkt me, door het huidige schoolgebouw lopen. Wat zu hij ervan gedacht hebben als hij wist dat het huidige VCL ongeveer 800 leerlingen telt. Maar zijn VCL bleek sterk genoeg om het groeiend aantal leerlingen en de toenemende belangstelling te dragen zonder zijn karakter te verliezen.

Laten we hopen dat hetzelfde idealisme en enthousiasme het VCL in de toekomst zoals in de afgelopen zestig jaar zullen blijven kenmerken.

P.W.J.L. Gerretsen
rector VCL

Voorkom inbraken

De basisregel van het voorkomen van een inbraak is: "zorgen dat niemand ongewenst bij u kan binnenvandelen". Dit klinkt eenvoudig, doch in de praktijk makkelijker gezegd dan gedaan.

Toch kan het.

Als u zich maar realiseert dat het niet alleen een kwestie is van een goed slot of een alarmsysteem, maar ook van nadenken.

Een goed beveiligingsplan bestaan dan ook altijd uit een combinatie van maatregelen die doe-werk en denk-werk vereisen.

Het doe-werk is dat goed slot of dat alarmsysteem.

Hierbij vraag ik speciaal aandacht voor de achterzijde van de woning.

In vele gevallen is de voorzijde van de woning een onneembare "vesting", terwijl de achterdeur wordt vergeten.

Sloten in achterdeuren zijn over het algemeen zo eenvoudig dat ze met een looper of een simpele sleutel gemakkelijk open te krijgen zijn.

Vaak steekt ook de sleutel nog van binnen in het slot of wordt de deur alleen door middel van een eenvoudig haakje afgesloten.

Het denk-werk in het beveiligingsplan bestaat vaak uit kleine dingen die zo gauw over het hoofd gezien worden, zoals het touwtje uit de deur, de sleutel onder de deurmat (ook hierbij denk ik weer vooral aan de achterdeur). Maar ook is denkwerk het van buitenaf niet zichtbaar zijn van kostbare spullen.

Bij het denk-werk behoort natuurlijk ook de buurtpreventie zoals dat in steeds meer wijken in navolging van het Van Stolkpark wordt ingevoerd.

Het beginsel van afspraken maken met elkaar om een oogje in het zeil te houden en bij verdachte omstandigheden, bijvoorbeeld een overdreven belangstelling voor iemands

woning, de politie bellen en daarbij zoveel mogelijk gegevens aan de politie doorgeven zoals het kenteken van een auto of een signalement van een persoon. Want juist buurtpreventie is een zaak van de politie en u.

Uw wijkagent,
Kees Lookman

Geluidhinder door reclamevliegtuigen

In de helaas nu achter ons liggende ongekend mooie zomermaanden heeft heel Scheveningen weer ruimschoots kunnen "genieten" van het geronk van rondcirkelende vliegtuigjes met reclamesleep. Aanvankelijk meer dan ruimschoots, vooral in het weekeinde.

Om de geluidhinder door luchtreclame te beperken beschikt het gemeentebestuur over weinig middelen. Veel verder dan het doen van een voorstel aan de Minister van Verkeer en Waterstaat tot aanpassing van de bestaande regeling kan ook de gemeente niet gaan. En op dat punt deden B en W een slechte ervaring op, toen zij op 13 augustus 1985 de minister op haar verzoek een voorstel deden, dat kennelijk verder ging dan de minister lief was. De minister nam het voorstel eenvoudig niet in behandeling, omdat de gemeente de te krap gestelde antwoordtermijn had overschreden. Sindsdien heeft de gemeente zelf blijkbaar niet meer aan de bel getrokken bij de minister.

De nota geluidhinder, die dit jaar in de gemeenteraad is besproken, maakt daarvan in elk geval geen melding.

Daarom hebben wij ons als wijkvereniging dit voorjaar maar weer eens rechtstreeks met de Rijksluchtvaartdienst in verbinding gesteld. Nadat ons gebleken was, dat het onderwerp toen al evenmin een hoge prioriteit genoot, hebben wij de hulp van een kamerlid ingeroepen.

Zo kon het gebeuren, dat Mr A.J. te Veldhuis (VVD) op 15 juni 1989 de volgende vragen heeft gesteld aan de minister van Verkeer en Waterstaat:

1. Heeft de Minister kennis genomen van persberichten (De Klinker van juni 1989), waarin wordt gesteld dat boven Scheveningen al om 11.00 uur 's ochtends met reclamevliegtuigen wordt rondgevlogen, terwijl dat pas vanaf 14.00 uur 's middags is toegestaan?

2. Herinnert de Minister zich haar toezegging van 7 september 1988 om "binnenkort" met een nieuwe regeling voor de reclamevliegerij te komen en daarover met de Kamer de discussie aan te gaan?"

3. Is het waar dat een werkgroep van de Rijksluchtvaartdienst al geruime tijd geleden een (intern) rapport heeft uitgebracht over het al dan niet aanscherpen van de regeling sleepvluchten van 1 mei 1986, maar dat de verdere procedure sedertdien is gestagneerd?

4. Is de Minister bereid om te bevorderen dat de bestaande regeling van 1 mei 1986 in elk geval naar de letter en de geest wordt gehandhaafd?

5. Is de Minister bereid om over de kennelijk beschikbare nieuwe ontwerp-regeling zo spoedig mogelijk een besluit te nemen, en - conform haar toezegging d.d. 7 september 1988 - ter discussie aan de Kamer voor te leggen?

Al op 20 juni 1989 antwoordde de minister, dat de controle op de juiste uitvoering van de regeling in handen is van de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie. Ook deed zij de toezegging, dat dit onderwerp in het regelmatige overleg tussen deze dienst en de Rijksluchtvaartdienst aan de orde zou worden gesteld. Dit overleg is, zo hebben wij kunnen waarnemen, niet zonder gevolg gebleven. Er wordt sindsdien heel wat beter de hand gehouden aan de bestaande regeling.

Over een nieuwe - aanzienlijk

verdergaande regeling - schreef de minister, dat zij ernaar streefde om - in overleg met de minister van VROMilieu - vóór oktober 1989 een ontwerp te doen voorleggen aan alle belanghebbenden. Ook verklaarde zij zich bereid een besluit daarover aan de Kamer ter discussie voor te leggen.

Of de kabinetscrisis op die toezeggingen van invloed zal zijn, wachten wij nu maar af. Zo nodig zullen wij samen de de GSBO-werkgroep Overlast na 1 oktober weer in aktie komen.

Ton Landheer

De 'roller skate' baan bij het doodlopende stuk Van Stolkweg: niet tot ieders genoegen....
(foto Anneke Landheer)

Wordt lid

van de Wijkvereniging
"Van Stolkpark".

U kunt de wijkvereniging
steunen door lid te worden
en een bedrag van
minstens

fl. 20 per jaar over te
schrijven naar
postrekening 34 41 829
ten name van de
Wijkvereniging
"Van Stolkpark".

FANCY FAIR

TER GELEGENHEID VAN HET
12E LUSTRUM
ORGANISEREN LEERLINGEN
VAN HET VCL OP
VRIJDAG 29 SEPTEMBER AS.
VAN 13.00 - 18.00 UUR
EEN FANCY FAIR OP
SCHOOL,
VAN STOLKWEG 35,
TEN BATE VAN EEN SCHOOL
IN KENIA.
U BENT VAN HARTE
WELKOM

HTM-Winterdienst

Op 17 september is bij de HTM de winterdienst ingegaan. Voor de bewoners van het Van Stolkpark is daarin vooral van belang, dat zo goed mogelijk tegemoet is gekomen aan de vraag de dienstregelingen van lijn 7 en lijn 8 wat beter op elkaar af te stemmen. Niet weer eens twee trams vlak achter elkaar, dan een hele tijd geen tram en vervolgens weer twee trams vlak achter elkaar. We zijn benieuwd, hoe het in de praktijk zal werken.

In elk geval is het winst, dat de eerste ritten op lijn 7 in het weekeinde zijn vervroegd ten opzichte van de winterdienst 1988/89. Op zaterdag gaat nu de eerste lijn 7 om 07.20 van Scheveningen en op zondag om 08.20 uur.

Babysitters

Minimum tarieven zijn:
fl. 3,50 per uur van 19.00 - 24.00 uur

fl. 4,- per uur vóór 19.00 uur (dus overdag) en ná 24.00 uur.

Als een babysitter blijft slapen, dan wordt het tarief berekend tot het moment van thuiskomst van de ouders.

Het is noodzakelijk gebleken beide partijen erop te wijzen, dat er duidelijke afspraken moeten zijn over de tijd van thuiskomst en over het al dan niet ontvangen van bezoek tijdens het babysitten. Het is voor iedereen prettiger dit van te voren goed te regelen.

Eline Fasseur

telefoon 559312

Anne Hardon

telefoon 54 04 37

Nicky Kusters

telefoon 52 33 94

Monique Merckelbach

telefoon 54 70 12

Kors-Jan Schuurmans

telefoon 55 15 44

Hanna Wattendorff

telefoon 50 62 46

(alleen in de weekends)

WIJKVERENIGING "VAN STOLKPARK"

Contact- en correspondentie
adres:

Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 54 12 96

Bestuur

Voorzitter:

Mr T. Landheer
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 54 12 96

Secretaris:

R de Jong
Van Stolkweg 27f

Penningmeester:

J.A. Kusters
Belvédèreweg 17
telefoon 52 33 94

Leden:

Mr F.W.A. Goes
Prof. P.S. Gerbrandyweg 121
telefoon 55 84 55

R.P. Luijter

Kanaalweg 27
telefoon 54 13 13

Jhr Mr J.J.M.M. vanRijckevorsel,
Duinweg 10
telefoon 52 50 54

Mevr. Th.H.E. Wilmink-Weijhenke
Duinweg 4
telefoon 54 90 36

Inlichtingen buurtpreventie en wijkbeveiliging:

Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 54 12 96

Van Stolkparkkoerier

Eindredacteur:

Anneke Landheer-Roelants

Aan dit nummer werkten mee:

Drs P.W.J.L. Gerretsen
R. de Jong
Ton Landheer
Kees Lookman
Jan van Rijckevorsel
Thea Wilmink

Verspreiding:

Rob Luijter
Kanaalweg 27
telefoon 54 13 13

Burenhulp

Wijkhoofd:

Mevrouw E.M. Braat-van Pelt
Belvédèreweg 1
telefoon 54 52 04

Plaatsvervangend wijkhoofd:

Mevrouw M.C. Goes-van Romondt
telefoon 55 84 55

Wijkcontactambtenaar: vacature

Wijkagent:

C. Lookman
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon 103056/103052

Rayonagent:

F. de Ruiter
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon 103038/103052

Wordt lid

van de Wijkvereniging "Van Stolkpark".

U kunt de wijkvereniging steunen door lid te worden en een bedrag van minstens fl. 20 per jaar over te schrijven naar postrekening 34 41 829 ten name van de Wijkvereniging "Van Stolkpark".

Het bestuur van de wijkvereniging doet al hetgeen in haar vermogen ligt voor een goed woon- en leefklimaat in het Van Stolkpark, ook in uw belang. Als u buiten het Van Stolkpark woont, op de hoogte wilt blijven van het wel en wee in het Van Stolkpark en de wijkvereniging een warm hart toedraagt, kunt u als donateur de wijkvereniging steunen door storting of overschrijving van fl. 20 naar postrekening 34 41 829. U krijgt in dat geval de Van Stolkparkkoerier over de post toegezonden.